

Zsók László

Ritmusok

dobütés az idő
veled
szikrázó hirtelen

csupasz köveken
fekszünk

a hallgatás elől
kicsúszik
kitakart létezésed

a tárgyak élet
érzem
tenyeredben

bokrok gubancát
látom
hátaodon

viselt szavakkal
tiltom téled
valamikori ágyaid

mocorgás legbelül

nem ünnep ez
csak a tények szépek
tapétás testeden
a hieroglifált nemiség
és az egybegyűlt nevetések
földalatti-égfeletti
tűzhegyzuhanásaink
és a repedezett tiltakozás
a harapásaid ritmusváltásai
az igédők mozdulásai hajnal felé
ballada-törvényeink
a másodpercek bátorságai
a levetett blúz szaga
és az ablakon kidobált szavak
burkain reménykedő
bodza-illat-bolondságok
vérzése a szádon
lábaid rándulása-araszolása
és a borvedelés
mielőtt még a sárba feküdnénk
meg a lélegzetvételnél csönd
két csók között
és a csöpp iramodása végig
a hátaodon

megbotlik a szél
míg elszegődött öleléseinket
fújja szigorú
létezés-küszöbök felé
és nemet
tagadást felejt
megbocsátást kérlel alatta
a szerveiből kizsigerelt
fatörzs-szeretkezés
és a pillanat vallatása
a hallható csöndbezuhanás

ez az eső csak
bennünket mos az ölelésbe
roppant tenyerét
a szádra szorítja

csak megjelölt melleid
sűrűsödjenek
világny! tavaszomná
és korbácsold jövőnkig
tegnapi csodazöld gyötrelmeinket.

Miről szól?

Fázom itt, mondta a lány,
fázom. Álmában bundát
terítették csupasz testére.
Köszönöm, mondta, köszönöm.

When the lights of Massachu-
setts... Akkor. Ott, a szobában.
A két ablak közti pamlagon.
Szeretlek, mondta a fiú, szeret-
lek.

When the lights, mondta Ro-
bin Gibb, when the lights.

Mit énekel, kérdezte a mag-
nószalag, mit énekel? én német
vagyok, egy szót sem értek belő-
le, mit énekel, kérdezte, mit
énekel?

I don't speak German, mond-
ta Robin Gibb, I don't speak Ger-
man, sügta félre Robin Gibb, I
don't speak German.

Szeretlek, mondta a fiú, sze-
retlek.

A két ablak közti pamlagon,
kérdezte az olvasó, a két ablak
közti pamlagon? És hol, milyen
városban, milyen utcában, hány
szám alatt, kérdezte az olvasó,
és hol, milyen városban, milyen
utcában, hány szám alatt? És
mikor, melyik évben, melyik hó-
napban, hányadikán, hány óra,
hány perckor, kérdezte az olvasó,
és mikor, melyik évben, melyik
hónapban, hányadikán, hány óra,
hány perckor?

És ez a Massachusetts, ez Bee
Gees-szám, ugye, kérdezte az ol-
vasó, és ez a Massachusetts, ez
Bee Gees-szám, ugye?

Köszönöm, sügta a lány, köszö-
nöm.

Szeretlek, mondta a fiú, sze-
retlek.

When the lights, mondta Ro-
bin Gibb, when the lights.

Ki ez a lány, kérdezte az olva-
só, ki ez a lány? Ki ez a fiú,
kérdezte az olvasó, ki ez a fiú?
Kik ezek, kérdezte az olvasó, kik
ezek?

Ne kérdezz, mondta a lány, ne
kérdezz.

Ne válaszolj, mondta a fiú, ne
válaszolj.

When the lights, énekelte Ro-
bin Gibb, when the lights.

Akkor. Ott, a szobában. A két
ablak közti pamlagon.

Fázol, kérdezte a fiú, fázol?
Kérdeztél, mondta a lány, kér-
deztél.

Kérdeztem, kérdezte a fiú, kér-
deztem?

Nem fázom, mondta a lány,
nem fázom.

Válaszoltál, kérdezte a fiú, vá-
laszoltál?

Kérdeztél, kérdezte a lány,
kérdeztél?

Lejárt a szalag, mondta a fiú,
lejárt a szalag.

A Massachusetts volt az utolsó
szám, kérdezte az olvasó, a

Massachusetts volt az utolsó
szám?

A fiú felkelt a két ablak köz-
ti pamlagról.

A magnóhoz ment, kérdezte az
olvasó, a magnóhoz ment?

Fázom, mondta a lány, fázom.
Álmában bundát terítették
csupasz testére.

Köszönöm, mondta, köszönöm.

When the lights, mondta Ro-
bin Gibb, when the lights.

A fiú visszatette a szalagot,
kérdezte az olvasó, a fiú vissza-
tette a szalagot?

Szeretlek, mondta a fiú, sze-
retlek.

Szeretlek, mondta a lány, sze-
retlek,

Ne kérdezz, sügta Robin Gibb,
ne kérdezz.

Ne válaszolj, mondta a magnó-
szalag, ne válaszolj.

When the lights of Massachu-
setts... Akkor. Ott, a szobában.
A két ablak közti pamlagon.

HOL, MIKOR, KIK, kérdezte
az olvasó, HOL, MIKOR, KIK?

Hová nézett a két ablak, kér-
dezte az olvasó, hová nézett a
két ablak? Milyen színű volt a
pamlag, kérdezte az olvasó, mi-
lyen színű volt a pamlag? Milyen
márkájú volt a magnó, kérdezte
az olvasó, milyen márkaú volt a
magnó?

Szeretlek, mondta a fiú, szeret-
lek.

Nem fázom, mondta a lány,
nem fázom.

Miről szól ez, kérdezte az ol-
vasó, miről szól ez?

When the lights, énekelte Ro-
bin Gibb, when the lights.

Te szereted a Bee Gees-t, kér-
dezte az olvasó valakitől, aki a
szobában volt, te szereted a Bee
Gees-t?

Akkor. Ott, a szobában. A két
ablak közti pamlagon.

Mi lesz a vacsora, kérdezte az
olvasó valakitől, aki a szobában
volt, a feleségétől, aki a szobá-
ban volt, mi lesz a vacsora? És
mikor lesz már kész, kérdezte az
olvasó, és mikor lesz már kész?

When the lights, énekelte Ro-
bin Gibb, when the lights.

Ez nem szól semmiről, jelen-
tette ki az olvasó, ez nem szól
semmiről.

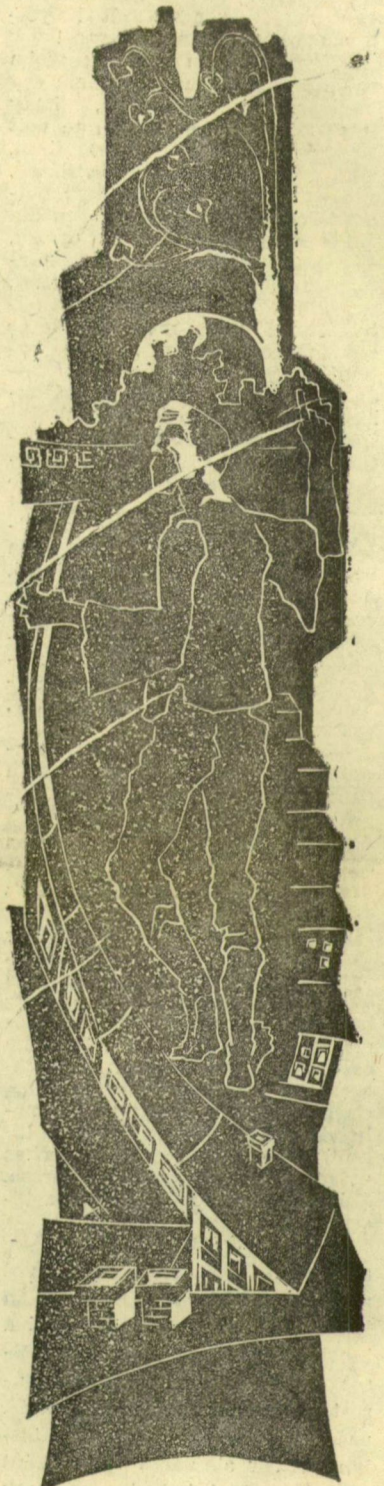
Szeretlek, mondta a fiú.

Szeretlek, mondta a lány.

SZABÓ LÁSZLÓ

TÓTH
RÓZSA

Flóra

SZEKERES
FERENC

Pantomim

